

Titel: Fjerde Afsnit.

Citation: "Fjerde Afsnit.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e32224/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

forhandlingen nødvendige Regel, at den Sigtede midlertidig kan fjernes, naar der er Grund til at antage, at en uforbeholden Udtalelse af en Person, der afhøres, ellers ikke kan opnaaes, jfr. § 282, og saa maa gjælde under Forundersøgelsen, maa Konsekvensen af den Regel, at den Sigtede under Forundersøgelsen endog kan sættes, naar der er Grund til at frygte Kollusion, se § 183 Nr. 3, føre til den videregaaende Regel, at af lignende Grund ogsaa hine den Sigtedes Rettigheder kunne midlertidig suspenderes. Erkjendes dette nemlig ikke, vil det kunne blive nødvendigt at straffe til den haardere Foranstaltning, Fængsling, hvor det ellers ikke vilde være nødvendigt. I den Sigtedes egen Interesse synes det derfor at maatte hjemles, at den mildere Forholdsregel kan vælges, om end Fængslingen har det Fortrin, at det da ordentligvis ikke kan være nødvendigt at indstrænge den Sigtedes herommeldte Forvarsrettigheder, undtagen forsaavidt der ved at indrømme den Sigtede Ret til Deltagelse opstaar Fare for Undvigelse eller andet uforholdsmæssigt Besvar. Mod den ganske vist nærliggende Fare for Misbrug af den omfængt Besejelse værner det, at Kjendelse i paakommende Tilfælde kræves, at den Regel, som er udtalt i § 189 (Dommeren skal stræbe at fjerne Fængslingsgrunden saa hurtigt som mulig) selvfølgelig paa tilsvarende Maade ogsaa maa gjælde her, at det vil opfordre til sparsom Brug af Besejelsen, at Betydningen af en stedfunden Retshandling for Hovedforhandlingen nødvendigvis maa svækkes, naar saadan Udelukkelse har fundet Sted, og endelig, at Afgang til Udøvelse af de paagjældende Rettigheder, for saa vidt den kan finde Sted senere, eller Erstatning for den, maa gives inden Forundersøgelsens Slutning.

§ 237 udtaler, at den Sigtede skal afhøres, jfr. imidlertid § 200, som viser, at Forundersøgelsen dog kan sluttes, skjønt den Sigtedes Pligt har gjort Afhørelse umulig. Mod Misbrug af Afhørelsen i Strid med Udfastets Mand værner særlig Bestemmelsen i Paragrafens andet Punktum.

Eigesom Udfastet sætter Dommeren i Stand til uafhængig af Statsanklageren at slutte Forundersøgelsen, saaledes maa omvendt ogsaa

denne have en Betryggelse mod, at Forundersøgelsen fortales af Dommeren. Det opnaaes ved Reglen i § 240 1ste Stykke. De øvrige Bestemmelser i Kapitlets Slutningsparagrafer behøve ingen særlig Begrundelse. Kun skal det, hvad § 245 angaar, bemærkes, at de Lovs, der henlægge Afgjørelsen, om Anklage skal finde Sted, til Retten (Anklagelammer eller desl.) selvfølgelig ikke have Grund til at forstærke en Frist, inden hvilken Afgjørelsen skal træffes, men at dette for den Sigtedes Skyld er nødvendigt, naar Afgjørelsen henlægges til Anklageren, som Udfastet har gjort (jfr. herom Bemærkninger ved det følgende Affnit); en lignende Regel findes ogsaa i den østerrigiske Lov af 1873. Selve Bestemmelserne om Fristens Beregning trænge neppe til Rejsfærdiggjørelse.

Fjerde Affnit.

Om Anklage for og Sagens Behandling ved Landsretten.

Kapitel I.

Om Anklage samt om henvisning til og Forberedelse af Hovedforhandlingen.

Den Akt, ved hvilken i den affusatoriske Proces en Straffesag indbringes for den dømmende Ret til Hovedforhandling og Dom, er Anklagen. Det Spørgsmaal, hvem det tilkommer at rejse Anklage med den Virkning, at Hovedforhandling maa finde Sted og Dom gaa, skalde ved første Djelsakt ligefrem synes besvaret ved Reglerne om, hvem der er berettiget til Paatale. Det er dog langt sen, at den almindelige Regel er i Overensstemmelse hermed. Kun i den skotske Proces staar det fast, at det er den offentlige Anklagers Ret, Pligt og Ansvar at rejse Anklagen; men ubetinget medfører dog heller ikke her Anklagen Nødvendigheden af en Hovedforhandling. Den Domstol, for hvilken i Forbindelse med Rævoninger Hovedforhandlingen skal foregaa,